

► PŘEDSTAVUJEME ČLENA VELKÉ KOMEŤÁCKÉ RODINY

Patří do ní také děti s poruchami autistického spektra

Pokračujeme v naší pravidelné rubrice, ve které vám postupně představujeme členy naší komeťácké rodiny, jimiž jsou děti z dětských domovů, diagnostických ústavů, výchovných ústavů a děti i dospělí s různým postižením. Děti z výše uvedených cílových skupin spolupracují s Michaelem Svobodou, který je ředitelem projektu BRNO A JIŽNÍ MORAVA BEZ HRANIC, jehož nositelem je VUT v Brně

V tomto čísle vám představíme děti s autismem ze Základní školy Štolcova a neziskové organizace Dotyk II. Základní škola Štolcova v Brně vzdělává děti s poruchou autistického spektra již od roku 2003. Nabízí různé vzdělávací programy, které jsou přímo upraveny pro děti s autismem. Dotyk II v současné době poskytuje služby přímo v domácím prostředí klientů, prostřednictvím rané péče dětem s poruchami autistického spektra a jejich rodinám a sociální rehabilitaci lidem s duševním onemocněním schizofrenií. Oba tyto subjekty jsou také součástí nově vzniklého Nadačního fondu Kometa, který má za úkol pomáhat dětem s autismem.

■ Jak dlouho fandíš Kometě?

David, 12 let, ZŠ Štolcova: Jsem fanouškem od osmi let. U nás doma se o Kometě hodně mluví. Taťka a strýc mají permanentku a chodí na všechny zápasy. Nejvíce si o hokeji povídám s dědem. Ten se znal s panem Bubníkem, jeho rodinou i s některými staršími hráči. Povídáme si o hraní dřívějšího a dnešního hokeje.

Filip, 8 let, Dotyk II: Pro mě to bylo první setkání s Kometou i první hokejový zápas naživo vůbec. Protože ale Kometě fandí kluci z vyšších tříd ve škole, byl jsem zvědavý, jak to bude celé probíhat. S tím byla spojená i trocha nervozity.

Matěj, 6 let, ZŠ Štolcova: Na hokeji jsem byl poprvé a zatím o něm moc nevím, ale když se dívám na sport, tak fandím těm našim. V tomto případě Brňákům, takže Kometě.

Marek, 11 let, ZŠ Štolcova: Tak to je těžké. Na zápas jsem byl, ještě když jsem byl ve školce. Tak třeba 5 let.

■ Co musíte udělat pro to, abyste šli na Kometu?

David: Na zápas nás pozvala Kometa, prostřednictvím Michaela Svobody. Na Kometě jsem byl poprvé. Doma se dívám na zápasy v televizi nebo na počítači. Na stadión jsem se bál jít, jestli tam vydržím tak dlouho sedět. Jsem totiž hodně hyperaktivní s autistickými prvky a dlouho nevydržím v klidu na jednom místě. Na stadiónu mně to ale vůbec nevadilo, stále se něco dělo a rychle to utíkalo. Škoda.

Filip: Na zápas jsem se dostal díky pozvání od Komety.

Matěj: Na zápas nás pozvala Kometa, jinak musím přesvědčit tátu, aby koupil lístky.

Marek: Dostali jsme pozvání od Komety. Potřebuji nějakého dospělého, aby tam se mnou byl.

■ Jak vypadal den, kdy jste šli na Kometu? Kdy jste vstávali, jak daleko jste jeli?

David: Ráno jsem byl ještě v Jimramově. Byli jsme se školou od úterý na zimním pobytu lyžovat. Cestou zpět jsem se v autobusu chlubil, že jdu večer na hokej. Moc jsem se těšil. Do Brna jsme přijeli v 16.00 hodin, rychle domů a pak hurá na hokej.

Filip: Ráno jsem vstával v 6 hodin, šel do školy a potom do družiny. Po družině jsme se na chvíli stavili doma a odtamtud jeli na zápas. Jeli jsme autem asi 15 km.

Matěj: Tradičně 6.30, škola, pak k tátovi do práce a následně 10 minut na stadión.

Marek: Vstával jsem v 7 ráno, potom jsem šel do školy. Ve škole jsem se učil a po obědě jsme jeli do Brna ke kamarádovi. Pak si mě vyzvedla sestra a jeli jsme na Kometu. Od nás je to asi 30 km.

(foto: Michal Egerl)

Děti z projektu Jsme jedna rodina navštívily hráče Komety v jejich kabině.

„**ATMOSFÉRA NA STADIÓNU BYLA ÚŽASNÁ. NIKDY JSEM NEVIDĚL TOLIK FANOUŠKŮ POHROMADĚ.**“

■ Čím byste chtěli být?

David: Tak to fakt nevím. Každou chvíli mě baví něco jiného. Rád bych pracoval s dětmi. Mám rád sport, říkájí, že jsem dobrý v atletice. Bohužel se nemůžu přihlásit kvůli svému postižení do žádného oddílu, chybí mi soustředěnost. Ve škole navštěvuji sportovní kroužek.

Filip: Chtěl bych být hasičem nebo policistou – něčím hodně akčním, kde budu moct využít svoje pohybové nadání a nebude to nuda.

Matěj: „Rolbařem“ – na horách upravovat sjezdovky.

Marek: Ještě nevím, zatím nejsem rozhodnutý.

(msv)